

ادامه از صفحه اول

بازنویسی تاریخ عربستان توسط محمدبن سلمان

بدین‌ترتیب اعمال اجداد سعودی‌ها صرفاً در راستای تبدیل واحه درعیه به یک شهر دولتی برای به‌ارمغان‌آوردن صلح و اتحاد از طریق جادوی ارتباطات در سراسر شبه‌جزیره عربستان معرفی می‌شود. فراتر از انگیزه اطلاع‌رسانی درخصوص آثار مضر وهابیت در عربستان سعودی و به‌طور گسترده در جهان اسلام، این پاکسازی تاریخی محتاطانه با اهداف ولیعهد محمد بن سلمان مطابقت دارد.

از جمله این اهداف می‌توان توسعه

ملی‌گرایی سعودی، فاصله‌گرفتن کشور از

اسلام بنیادگرا و درنهایت تضمین جانشینی و

به‌قدرت‌رسیدن ولیعهد درحالی‌که سلامت پدر

۸۶ساله رو به افول است را نام برد. پادشاهی

سعودی برای مدت‌های طولانی برای حفظ

بقای خود با تنش‌های تاریخی و رقابت‌های

خانوادگی روبه‌رو بوده است.

ملک فهد، برادر بزرگ‌تر ملک‌سلمان در سال ۱۹۸۲ ویژگی موروثی منصب ولیعهدی را منسوخ کرد. برادرش عبدالله در سال ۲۰۰۵ شش‌واری بیعت مشکل از تعداد قابل‌توجهی از شاهزادگان را برای تأیید وظایف پادشاه آینده تشکیل داد.

باین‌حال، با شروع پادشاهی ملک‌سلمان از سال ۲۰۱۵ و مورد عنایت قرارداددن پسر موردعلاقه‌اش که چندین نفر از اعضای خانواده از جمله دو ولیعهد سابق را زندانی و حتی شکنجه کرد، کل این سیستم نظارتی به‌طور قابل‌توجهی با چالش مواجه شده است.

به نظر می‌رسد بازنویسی تاریخ و در نتیجه کاهش نقش آل‌شیخ که طبیعتاً در انتخاب پادشاه آینده ضروری است یک مانور سیاسی در راستای طمع‌سازی شاهزادگان رقیب و منتقد ولیعهد جوان باشد که نگران زمامداری وی در دهه‌های آینده هستند. درحالی‌که ۲۳ سپتامبر روز ملی عربستان با مناسبت اتحاد پادشاهی عربستان توسط ابن سعود در ۲۳ سپتامبر۱۹۳۲ باقی خواهد ماند، ملک سلمان پادشاه عربستان که قریب به دو سال در کاخ خود در شهر نئوم که توسط پسرش ساخته‌شده در انزوا به سر می‌برد، طبق یک فرمان سلطنتی سالروز تأسیس پادشاهی عربستان را برای گرامیداشت شکل‌گیری نخستین حکومت سعودی در سال ۱۷۲۷ (۲۲ فوریه) تعطیل رسمی اعلام کرد. به همین مناسبت بیانیه‌های سیاسی جدیدی باید صادر شوند. تمایل محمد بن‌سلمان به تضعیف اتحاد سعودی‌ها با وهابیت، وی را با خطر اتحاد جبهه مخالف و اعضای خانواده و مذهبیون که به دنبال قدرت و اختیارات هستند، مواجه خواهد کرد.

اگرچه مدت‌ها است که محمد بن‌سلمان تلاش خود را در مسیر رسیدن به قدرت و به‌دست‌گرفتن زمامداری آغاز کرده است ولی تضمینی برای رسیدن به نتیجه دلخواهی وجود ندارد. تصادفی نیست که واشنگتن مستقیماً با ملک سلمان سروکار دارد، زیرا وقایعی که در ریاض رخ می‌دهند، با پیچیدگی‌ها و چرخش‌های زیادی همراه هستند.

آن اپل‌باوم

مورخ و تحلیلگر شرق اروپا

ترجمه: آرش فرح‌زاد؛ تاریخ‌سیری شتابان گرفته و

غیرممکن، ممکن شده است. تغییراتی که تا دو هفته

پیش غیر قابل تصور بود، با سرعتی باورنکردنی در حال

رخ‌دادن است. همان‌طورکه مشخص شده، ملت‌ها

مهره‌های بازی ریسک و قمار نیستند. آن‌گونه که برخی

دانشگاهیان مدت‌ها تصور می‌کردند آنها منافع ابدی

یا جهت‌گیری‌های ژئوپلیتیکی دائمی، انگیزه‌های ثابت

یا اهدافی همیشه قابل پیش‌بینی ندارند. همچنین

انسان‌ها هم همیشه آن‌گونه که انتظار می‌رود، واکنش

نشان نمی‌دهند.

در روزهای ابتدای حمله روسیه به اوکراین، هیچ

تحلیلی‌گری تصور نمی‌کرد که شجاعت شخصی

ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهوری اوکراین و

درخواست‌های احساسی او برای دفاع از حاکمیت این

کشور و حفاظت از دموکراسی بتواند محاسبات وزرای

خارجه، مدیران بانک‌ها، مدیران تجاری و هزاران نفر از

مردم عادی دیگر کشورها را تغییر دهد. همچنین عده

کمی تصور می‌کردند که سخنرانی‌های شوم ولادیمیر

پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، در تلویزیون و دستورات

وحشیانه او بتواند تنها در چند روز تصورات بین‌المللی از

روسیه را تغییر دهد. باین‌حال همه اینها رخ داده است.

شجاعت زلنسکی، مردم عادی و حتی مدیرعاملان

شرکت‌های نفتی و حتی دیپلمات‌های کسسل را که

عادت به اظهارات بی‌سابقه ندارند، برانگیخته است. در

همین حال، فریادهای پارانوئیدی ولادیمیر پوتین، حتی

افزادی را که تا همین چند روز پیش «دانش و هوش»

او را تحسین می‌کردند، ترسانده است. او در واقع کسی

نیست که بتواند با او تجارت کنید؛ اما تا چند روز پیش،

بسیاری در برلین، پاریس، لندن و واشنگتن خلاف این نظر

را داشتند. او نشان داده که اگر برای ماندن در قدرت لازم

باشد که هزاران انسان را به قتل برساند و ملت خود را

فقیر کند، با رضایت خاطر این کارها را انجام خواهد داد.

باین‌حال این جنگ هم به پایان می‌رسد و بسیاری

از سناریوهای پیش‌رو هنوز قابل تصور هستند. واقعیت

این است که ما اکنون دیگر در جهانی زندگی می‌کنیم

که بسیاری از توهمات کنار رفته‌اند. به آلمان نگاه کنید،

کشوری که نزدیک به ۸۰ سال را صرف تعریف منافع

ملی خود براساس شرایط و فرصت‌های صرفاً اقتصادی

کرده است. اگر کمی آن سوتر دولتی که آلمانی‌ها با آن

تجارت می‌کنند سرگوبگر باشد، این هرگز تقصیر آلمانی‌ها

نیست. اگر یک تهاجم نظامی در حال تغییر شکل

مرزهای خارج از اتحادیه اروپا باشد، این مسئله هم برای

آلمان مسئله‌ای پیرامونی و نه چندان مهم محسوب

می‌شد. اتکلا مرکل، صدراعظم سابق آلمان، اگرچه

بارها دربرابر ارزش‌های لیبرال و دموکراتیک صحبت

می‌کرد، اما در عمل بیشتر به فکر ایجاد موقعیت مناسب

برای تداوم تجارت آلمان بود. آن نگرش اولویت‌دادن به

اقتصاد، ملت او را آلوده و از واقعیت موجود دور کرد.

اندکی پس از اشغال کریمه از سوی روسیه در سال

۲۰۱۴، من در یک میزگرد در آلمان درباره «بزرگ‌ترین

تهدیده‌ها علیه اروپا، شرکت کردم. به‌دلیل شرایط موجود

تصمیم گرفتم درباره تهدید روسیه صحبت کنم و فرض

می‌کردم که بقیه حاضران هم همین کار را می‌کنند، اما

اشتباه می‌کردم. یکی از اعضای میزگرد مرا جنگ‌طلب

خواند و یکی دیگر استدال می‌کرد که بزرگ‌ترین تهدید،

توافقی تجاری است که به آمریکایی‌ها اجازه می‌دهد

جهان

غیرممکنی که ممکن شد

مرغ‌های شسته‌شده با کلر را به آلمان بفروشد. چندین بار دیگر تجربه‌ای مشابه داشتیم. آخرین آن دو هفته پیش و قبل از حمله روسیه به اوکراین بود که به همراه سه سیاست‌مدار آلمانی در یک برنامه تلویزیونی این کشور شرکت کردم. آنها حتی در آن زمان با وجود تجمع هزاران نیرو و خودروی زرهی روسیه در مرزهای اوکراین، تنها راه‌حل قابل تصور را گفت‌وگو می‌دانستند.

چرخش به سوی واقعیت

هفته گذشته اولاف شولتس، صدراعظم آلمان، در یک سخنرانی ۲۰دقیقه‌ای، همه این توهمات را دور ریخت. او گفت که آلمان به «هوامپاهایی که پرواز می‌کنند، کشتی‌هایی که دریانوردی می‌کنند و سربازانی که برای مأموریت‌های خود مجهز باشند» نیاز دارد؛ ارتش آلمان باید منعکس‌کننده «اهمیت و جایگاه واقعی» این کشور باشد. به گفته شولتس، دولت آلمان اقداماتی را در این زمینه انجام داده است و حتی قصد دارد به اوکراین سلاح بفروستد: هزار سلاح ضد تانک و ۵۰۰ موشک استینگر، نکته باورنکردنی‌تری اینکه این چرخش ۱۸۰ درجه‌ای از حمایت حیرت‌آور ۷۸ درصدی افکار عمومی آلمان برخودار است و اکنون آنها هزینه‌های نظامی بسیار بیشتری برای آلمان را تأیید می‌کنند و با کمال میل هزینه آن را پرداخت خواهند کرد. این یک تغییر اساسی در تعریف آلمان از خود و درک گذشته‌اش است: سرانجام آلمانی‌ها فهمیده‌اند که درس تاریخ برای آنها این نیست که باید همیشه صلح‌طلب بمانند. درس واقعی این است که آلمان باید از دموکراسی دفاع کند و با چهره مدرن فاشیسم در اروپا مبارزه کند؛ اما تنها آلمانی‌ها نیستند که تغییر کرده‌اند، در سرتاسر اروپا، مردم متوجه می‌شوند که در قاره‌ای زندگی می‌کنند که وقوع جنگ در زمان خودش و در کشورهای خودشان، دیگر امری غیرممکن نیست. افراط در اصرار به «وحدت» و «همبستگی» اروپایی، همراه با «سیاست خارجی مشترک» در اتحادیه اروپا، معنایی پیدا کرده‌است که بیشتر تخیلی بوده تا واقعیت. در تئوری، اتحادیه اروپا یک سنگنوی واحد برای سیاست خارجی این اتحادیه دارد، اما در عمل، رهبران اروپایی این کار را به افرادی واگذار کرده‌اند که اطلاعات کمی درباره روسیه دارند و واکنش آنها در هنگام رفتار نادرست روسیه، همیشه صرفاً ابراز «نگرانی عمیق» است. فدریکا موگرینی،

مسئول سابق سیاست خارجی اتحادیه اروپا، پیش از آنکه به فکر تقویت روابط این اتحادیه با اوکراین باشد، به توسعه روابط با کوبا علاقه داشت. جوزپ بورل، مسئول فعلی سیاست خارجی اتحادیه اروپا هم سال گذشته

در دیدار با سرگنی لاوروف، وزیر خارجه روسیه، شاهد برخوردی تحقیرآمیز بود اما واکنشی نشان نداد. اکنون ناگهان همه‌چیز تغییر کرده و ابراز «نگرانی عمیق» جای خود را به اقدام واقعی داده است. با گذشت کمتر از یک هفته از حمله روسیه، اتحادیه اروپا نه‌تنها تحریم‌های شدیدی را علیه بانک‌ها، شرکت‌ها و مقام‌های روسی اعلام کرده است – تحریم‌هایی که اروپایی‌ها را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد – بلکه تاکنون ۵۰۰ میلیون دلار کمک

نظامی به اوکراین ارائه کرده است. علاوه بر این، هرکدام از کشورهای اروپایی مانند فرانسه و فنلاند نیز برای اوکراین سلاح می‌فرستند و تحریم‌هایی افزون‌تر را علیه روسیه اعمال می‌کنند. فرانسه‌وی‌ها می‌گویند که در حال تهیه فهرستی از دارایی‌های الیکارش‌های روسی، از جمله ماشین‌های لوکس و قایق‌های مجلل تفریحی، هستند تا آنها را توقیف کنند. اروپایی‌ها ناگهان برخی از تردیدهای

خود درباره عضویت اوکراین در نهادهای خود را کنار گذاشته‌اند. هفته گذشته پارلمان اروپا نه‌تنها از زلنسکی خواست تا به‌طور مجازی در جلسه پارلمان صحبت کند، بلکه اعضای پارلمان او را مورد تشویق قرار دادند. پس از آن هم نمایندگان پارلمان اروپا به درخواست زلنسکی برای عضویت اوکراین در اتحادیه اروپا رای مثبت دادند. الحاق به اتحادیه اروپا یک فرایند طولانی است و حتی اگر اوکراین از جنگ با روسیه به سلامت خارج شود هم بلافاصله اتفاق نمی‌افتد؛ اما مهم این است که این ایده مطرح شده و با وجود آنکه اوکراین مکانی دورتر است و به‌دسترسی فهمیده نمی‌شود، اکنون بخشی از تصورات جمعی قاره اروپاست، بخشی از معنای واقعی اروپا.

چهره تازه اوکراین

خود اوکراین نیز هرگز دوره مثالی سابق نخواهد شد. رویدادها آن چنان سریع اتفاق می‌افتند که نمی‌توان حدس زد که در ادامه چه اتفاقی می‌افتد اما آنچه تغییرناپذیر است، این است که وقایع پس از حمله روسیه به اوکراین، نه‌تنها درک جهان را اوکراین، بلکه تصور اوکراینی‌ها از خودشان را هم تغییر داده است. تا قبل از این جنگ، گفت‌وگو در واشنگتن و برلین همیشه بر محور پوتین و جو بایدن، سرگنی لاوروف و آنتونی بلینکن، ناتو و روسیه متمرکز بود و این همان چیزی بود که دانشگاهیان و صاحب‌نظران دوست داشتند:

موضوعات بزرگ، کشورهای بزرگ. در این گفت‌وگوها، همان‌طورکه جان مرشایمر، دانشمند علوم سیاسی در سال ۲۰۱۴ گفته بود، اوکراین چیزی

بیش از «یک دولت حائل با اهمیت استراتژیک عظیم برای روسیه» نبود؛ اما اوکراینی‌ها اکنون خود را در قلب ماجرا قرار داده‌اند. در نتیجه هزاران نفر برای دفاع از کشورشان دست به انتخاب‌هایی می‌زنند که قبل از جنگ حتی نمی‌توانستند تصورش را بکنند. تجربه یک دهه مبارزه با پروپاگاندای حکومت روسیه سرانجام به ثمر نشسته است و اوکراینی‌ها خود را به عنوان یک ملت واقعی نشان داده‌اند. این جنگ حتی اگر پایان بدی داشته باشد و منجر به خون‌ریزی بیشتر شود، هر اوکراینی که در این لحظه زندگی کرده، همیشه به یاد می‌آورد که مقاومت در برابر اشغالگر چه احساسی داشت و این برای دهه‌های آینده اهمیت بسیاری دارد. فرانسه‌وی‌ها می‌گویند که آیا روسیه همیشه محکوم به این است که یک دولت بدخواه و یک امپراتوری عقب‌مانده باشد که همیشه در تلاش است تا نقش قدیمی خود را بازیابد؟ آیا این ملت عظیم، پیچیده و

متناقض همیشه باید توسط نخبگانی رهبری شود که می‌خواهند ثروتش را بدزدند و به مردم ظلم کنند؟ آیا حاکمان روسیه همیشه به جای ایجاد رفاه برای مردم خود در رؤیای فتح دیگر سرزمین‌ها خواهند بود؟

درحال‌حاضر بسیاری از روس‌ها حتی نمی‌دانند در اوکراین چه اتفاقی می‌افتد. تلویزیون دولتی روسیه هنوز اعتراف نکرده که ارتش روسیه با موشک به کی‌یف حمله کرده، بنای یادبود هولوکاست را بمباران کرده یا بخشی‌هایی از مرکز خارکیف و ماریوپل را ویران کرده است. در عوض، دستگاه پروپاگاندای پوتین به روس‌ها می‌گوید که در حال انجام یک اقدام پلیسی– امنیتی در استان‌های شرق اوکراین است. مخاطب روس هیچ اطلاعاتی از رسانه‌های رسمی حکومت روسیه درباره تلفات، خسارات جنگی یا هزینه‌های جنگ دریافت نمی‌کند و حتی میزان واقعی تحریم‌ها گزارش نشده است. تصاویری که در سرتاسر جهان دیده می‌شود – برای مثال بمباران برج تلویزیونی کی‌یف – در اخبار شبکه‌های تلویزیونی روسیه قابل مشاهده نیست. در چنین شرایطی مخالفان پوتین تلاش می‌کنند اطلاعات واقعی را منتشر کنند. یوری داد، وبلاگ‌نویس مشهور با پنج میلیون دنبال‌کننده در اینستاگرام، تصاویری از حمله موشکی به ساختمان‌های مسکونی در اوکراین منتشر کرده است. کانال یوتیوب الکسی ناولتی از مخالفان سرشناس پوتین که در زندان به سر می‌برد، به افشاکاری جنایت روسیه برای ۶٫۴ میلیون مشترک خود می‌پردازد. میلیون‌ها روس به دلیل داشتن دوستان و آشنایان در اوکراین می‌دانند که پوتین به همسایه‌ای که آنها را دشمن خود نمی‌داند، حمله کرده است.

اگر واقعیت عیان شود و جزئیات ماجرا در روسیه روشن‌تر شود، چه اتفاقی می‌تواند رخ دهد؟ چه خواهد شد اگر روس‌ها هم در نهایت بتوانند همان تصاویری که جهان از حمله به اوکراین می‌بیند را مشاهده کنند؟ اگر بهای این خشونت بیهوده برای آنها هم ملموس شود چه اتفاقی می‌افتد؟ عدم محبوبیت این جنگ بیشتر خواهد شد و با گسترده‌تر شدن آن، با روسیه متفاوتی رویه‌رو خواهیم بود. روس‌هایی که در سال ۱۹۹۱ به خیابان‌ها سرازیر شدند تا سقوط اتحاد جماهیر شوروی را جشن بگیرند، روس‌هایی که به انتخابات جعلی سال ۲۰۱۱ اعتراض کردند، روس‌هایی که سال گذشته و در سراسر این کشور برای اعتراض به دستگیری ناولتی به خیابان‌ها آمدند، روس‌های ثروتمند و فقیر، شهری و روستایی که نمی‌خواهند کشورشان یک امپراتوری شیطانی باشد، شاید تعداد آنها به اندازه‌ای گسترش یابد که اهمیت پیدا کند و ماهیت حکومت خود را نیز تغییر دهند.

آگهی تملک

وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح در نظر دارد وفق لایحه قانونی نحوه خرید و تملک برای اجرای برنامه های عمومی، عمرانی و نظامی دولت مصوب ۱۳۵۸/۱۱/۱۷، نسبت به تملک شش‌دانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین تحت پلاک ثبتی ۲۳۰ فرعی از ۸ اصلی (قطعه ۱۱۵) به مساحت ۴۰۷۰ مترمربع واقع در اراضی تپه سفید در قریه قاسم آباد شهرستان چهاردانگه اقدام نماید. از اینرو مالک یا مالکین پلاک موصوف می توانند حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ انتشار آگهی، با در دست داشتن کلیه مستندات و مدارک مالکیت جهت توافق به وزارت دفاع و پیش‌ن.م به نشانی تهران، سیدخندان، بزرگراه شهید سلیمانی شرق، خیابان شهید کابلی، جنب بانک سپه، ساختمان ولی امر (عج)، طبقه هشتم، سازمان املاک و اراضی نیروهای مسلح، معاونت خرید و تملک مراجعه نمایند. بدیهی است در صورت عدم مراجعه مالک یا مالکین و یا صاحبان حقوق در موعد مقرر، این وزارت خانه برابر تبصره ۲ ماده ۴ لایحه قانونی یاد شده فوق از طریق دادگاه صالحه نسبت به تعیین کارشناس به منظور ارزیابی حقوق مکتسبه اقدام خواهد نمود.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق

۸۶۰۳۶۱۱۹

رویدادهای اوکراین

ادامه راینی‌ها

برای توقف تهاجم روسیه به اوکراین

غرب به دنبال

جانشین احتمالی زلنسکی

● یازدهمین روز از تهاجم روسیه به اوکراین با تشدید راینی‌ها و گفت‌وگوهای تلفنی برای کاهش درگیری‌ها همراه بود. نفتالی بنت، نخست‌وزیر اسرائیل پس از بازگشت از سفر کوتاهش به مسکو، روز گذشته بار دیگر با ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهوری اوکراین تلفنی گفت‌وگو کرد. سخنگوی بنت بدون اشاره به جزئیات بیشتر، اعلام کرد که این سومین گفت‌وگوی بنت با زلنسکی طی ۲۴ ساعت گذشته بوده است. روز شنبه، دفتر نخست‌وزیری اسرائیل اعلام کرد که نفتالی بنت برای گفت‌وگو درباره بحران اوکراین با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، سفری غیرمنتظره به مسکو داشته است. نخست‌وزیر اسرائیل پس از دیدار با پوتین راهی برلین شد و با اولاف شولتس، صدر اعظم آلمان، دیدار و گفت‌وگو کرد. به گفته یک مقام اسرائیلی، بنت تلاش‌ها در راستای حل بحران اوکراین را با ایالات متحده، فرانسه و آلمان هماهنگ می‌کند.

در آن سو، جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده بار دیگر با همتای اوکراینی خود گفت‌وگو کرد. کاخ سفید درباره جزئیات این تماس تلفنی ۳۲دقیقه‌ای اعلام کرد بایدن گفته است که از نزدیک با کنگره همکاری می‌کند تا بودجه بیشتری برای اوکراین در مواجهه با تهاجم روسیه اختصاص داده شود. ولودیمیر زلنسکی هم بعد از این تماس در تویتی نوشت که به‌عنوان بخشی از گفت‌وگوهای درحال انجام، گفت‌وگویی جدیدی با رئیس‌جمهوری ایالات متحده داشتیم تا درباره موضوعات امنیتی، حمایت مالی از اوکراین و ادامه تحریم‌ها علیه روسیه گفت‌وگو کنیم.

این در حالی است که مقامات ارشد آمریکایی برای گفت‌وگو با نیکلاس مالدورو، رئیس‌جمهوری ونزوئلا به این کشور سفر کردند. به گزارش رپرتیز، این سفر که بالاترین سطح سفر ایالات متحده به ونزوئلا در سال‌های اخیر است، به‌عنوان بخشی از تلاش ایالات متحده برای منزوی‌کردن پوتین انجام می‌شود. برخی تحلیلگران معتقدند درصورتی‌که واشنگتن بخواند نفت روسیه را تحریم کند، ونزوئلا می‌تواند جایگزین مناسبی برای این موضوع باشد. اگرچه در صورت تصمیم به این کار، واشنگتن باید تحریم‌های ونزوئلا را رفع کند.

گمانه‌زنی‌ها درباره جانشین زلنسکی

درحالی‌که راینی‌ها با رئیس‌جمهوری اوکراین ادامه دارد، برخی از رسانه‌ها به نقل از مقام‌های مطلع می‌نویسند که دولت‌های غربی درباره جانشین احتمالی زلنسکی در صورت دستگیری یا شسته‌شدنش توسط نیروهای روسی گفت‌وگو کرده‌اند. به نوشته روزنامه نیویورک تایمز، نگرانی‌ها در درجه نخست در مورد اطمینان از تشکیل یک دولت مستقیم در اوکراین حتی با وجود تلاش‌های روسیه برای کماکردن یک رهبر دست‌نشانده در کی‌یف است، مقام‌های غربی گفته‌اند که داشتن رهبری مستقل و به رسمیت شناخته‌شده در اوکراین، به جلوگیری از مشروعیت هر مقام دست‌نشانده و تحت حمایت روسیه کمک می‌کند. حضور ولودیمیر زلنسکی و سخنرانی‌های انگیزشی او فاکتورهای کلیدی در حفظ روحیه مردم و ارتش این کشور است.

تمرکز بر تضمین فرد جانشین از یک سو به این دلیل است که قانون اساسی اوکراین درباره این مسئله روند مشخصی ندارد و از سوی دیگر هم به این خاطر است که زلنسکی گفته نمی‌خواهد اوکراین را ترک کند و بارها این مسئله را مطرح کرده که «من به مهمات نیاز دارم نه فرار از کشور». در ادامه کی گزارش آمده است که در یک هفته گذشته، گفت‌وگوهای پرحرارت در کاخ سفید و نشست‌های غیرعلنی در کنگره بر روی این مسئله تمرکز داشته که اگر روسیه، کی‌یف را تصرف کرد، چطور می‌توان به اوکراین کمک شود. با درنظرگرفتن چنین وضعیتی، دولت آمریکا درحال‌حاضر قصد دارد تا به آیین مخفیانه تسلیحات به اوکراینی‌ها ادامه دهد. مقام‌های آمریکایی، اوکراینی‌ها را تحت فشار قرار داده‌اند تا به مسئولان ارشد این کشور که احتمالاً جانشین و جایگزین رئیس‌جمهوری می‌شوند، اجازه ندهند برای مدتی طولانی در یک مکان بمانند و به آنها تأکید کرده‌اند تا به مکان‌های امن‌تر خارج از کی‌یف بروند. همچنین بر اساس قانون اساسی اوکراین، رئیس پارلمان جانشین زلنسکی خواهد بود و به‌عنوان سرپرست دولت عمل می‌کند. رئیس کنونی پارلمان اوکراین «روسلان استافانچوک» یک سیاست‌مدار حامی غرب و معاون ارشد سابق زلنسکی است. روز دوشنبه، استافانچوک در کنار زلنسکی درخواست اوکراین برای عضویت در اتحادیه اروپا را امضا کرد و روز جمعه هم در نشست مجازی با رئیس پارلمان اروپا حضور یافت.

درهمین حال، روزنامه گاردین نوشت که در گزارش روزانه ارتش اوکراین از اوضاع جنگ آمده است، نیروهای روسیه همچنان بر کی‌یف متمرکز بوده و هم‌زمان به حملات خود علیه خارکیف و میکولایف ادامه می‌دهند. این بیانیه همچنین از ادامه تلاش روسیه برای ایجاد یک معبر زمینی با شبه‌جزیره کریمه خبر داد. طبق این گزارش که توسط ستادکل نیروهای مسلح اوکراین منتشر شده، هوایم‌های فرودگاهی در «خاک بلاروس» در حملات هوایی به زیرساخت‌های نظامی و غیرنظامی کی‌یف و زیتومیر شرکت داشتند.

www.sharghdaily.ir